

BORUSAN | CONTEMPORARY
PERLİ KÖŞK İSTANBUL

YEDİ
YENİ İŞ
SEVEN
NEW
WORKS

17 EYLÜL–11 ARALIK
17 SEPTEMBER–11 DECEMBER 2011

Küratörler / Curators:
Mario Codognato, Sylvia Kouvali

Hafta sonları 10.00-20.00 saatleri arasında ziyarete açıktır.
Open only on weekends between 10:00 am-8:00 pm

Baltalimanı Hisar Cad. No: 5 34470 Sancıer İstanbul Türkiye
www.borusancontemporary.com

YEDİ YENİ İŞ

Tarih: 17 Eylül–11 Aralık 2011

Küratörler: Mario Codognato, Sylvia Kouvali

Sanatçılar: Aslı Çavuşoğlu, Burak Ankan, Cevdet Erek, Ergin Çavuşoğlu, Esra Ersen, Gülsün Karamustafa, Nasan Tur

Günümüzün jeopolitik durumu, İstanbul'u ve bir bütün olarak Türkiye'yi dünyanın en önemseddiği ve baskı unsuru haline gelen konularının ortasına koymakta. Bu çerçevede ancak buna karşın, görsel sanatlar ve kültürel etkinlikler, sanatçının kendi araştırmaları ve şiirsellikleri arasında gezinebileceği, adeta kaleydoskopik bir yönelim seçeneğinin sonucu olarak sayısız konunun istilasıyla karşı karşıya. Gerçek ve soyut, belgesel ve kurgu, toplumsal konular ve içsel düşünce süreçleri, genel ve özel, yerel ve küresel birbirine kaşarak, içinde motive edici güçler ve bilgiler, yenilikler ve kuşkular, görüntüler ve gürültüler tarafından sarılmış ve bombalanmış halde hep birlikte yaşadığımız, parçalanmış bir dünya görüntüsü sunuyor.

Yedi Yeni İş, Türk sanat dünyasında önemli yer edinmiş ve dünya çapında etkin yedi sanatçının en yeni yapıtlarını sunmayı amaçlıyor. Birbirinden çok farklı konulara eğilmekle birlikte her bir iş, olasılıkların ve çelişkilerin ne kadar çeşitli olabileceğini gösteriyor. Önceden belirlenmiş bir konu olmadan sanatçılara ürettirilen yapıtlar aracılığıyla *Yedi Yeni İş*, sanatın, tıpkı güncel yaşam gibi, ifade birliği ya da içerik evrenselliğine erişmesinin olanaklı olmadığını, daha çok günümüzde var olan ilgi ve araştırma alanlarının bölünmüşlüğü ve mülkiğini ortaya koyduğunu kanıtıyor. Ancak bu amaçla, her bir sanatçının çatışma ikilemiyle yüzleşmesiyle birlikte tüm yapıtlarda çatışma temaları egemenliğini gösteriyor. Çatışma, iki taraf arasında var olan diyalogu ve esas fikir ayrışmasının yaşandığı andan çok sonra bile süren yanlış anlamaları ifade ediyor.

İzleyici, günlük yaşamımızda yüzleşmemiz gereken görüntü ve konu bombardımanına benzeyen, her biri kendi amacı, akış hızı, görsel ve kavramsal etkisi olan çok farklı düşünceler, kavramlar ve anlatım biçimleri arasında bir yolculuk yapacak. Bu fikir bolluğunu kendi zihninde yeniden yapılandırırken, müze ortamının da sayesinde, sunulan mesajlar üzerine düşünme, kendi zamanı ile sanatçıların sunduğu görüntü ve anlatımlar arasında bağlantılar bulma fırsatını yakalayacak.

SEVEN NEW WORKS

Dates: 17 September–11 December 2011

Curators: Mario Codognato, Sylvia Kouvali

Artists: Aslı Çavuşoğlu, Burak Ankan, Cevdet Erek, Ergin Çavuşoğlu, Esra Ersen, Gülsün Karamustafa, Nasan Tur

The current geopolitical situation places Istanbul and Turkey as a whole at the epicenter of the world's most pressing and relevant issues. Within this context and by contrast, the visual arts and other cultural pursuits are increasingly pervaded by myriad topics as a consequence of the kaleidoscopic choice of direction in which one can navigate his or her research and poetics. Reality and abstraction, documentary and fiction, social issues and intimate reflections, the general and the particular, the local and the global, intermingle and form a vision of a fragmentary world – the one in which we all live, surrounded and bombarded by motivating forces and information, innovations and doubts, images and noises.

Seven New Works aims to present the most recent works by seven established and prominent artists who come from Turkey but are active globally. Dealing with a diverse range of topics and issues, each work illustrates the multiplicity of possibilities and contradictions. Through the commissioning of works without a specific theme, *Seven New Works* illustrates the point that art, like contemporary life, cannot reach a unity of expression and universality of content, but rather exhibits the territoriality and segmentation of the ray of interest and investigation that exists. To this end however, themes of conflict persist throughout the works, with each artist confronting the duality of conflict – the dialogue that exists between two sides and the miscommunication that occurs and persists long after the original disagreement occurred.

Like the bombardment of images and issues we face in our daily lives, the public will undertake a journey through different reflections, concepts and narratives, each one with its own aim, pace, and visual and conceptual impact – reconstructing this profusion of ideas but at the same time creating the opportunity – through the museum context – to reflect on the messages presented and find a connection between one's time and the perception of the images and narratives set forth by these artists.

Aslı ÇAVUŞOĞLU

Yazar ve sanatçı Aslı Çavuşoğlu, 1982 yılında İstanbul'da doğdu. Çalışmalarının büyük bölümü silme, yineleme, replica ve anlatımsal etkileşim mekanizmaları çevresinde oluşturduğu deneysel egzersizlerden kaynaklanır. Sanatçı kitapları, video ve yerleştirme gibi birçok mecradan yararlanır. En yeni sergilerinden bazıları:

We Have Woven the Motherlands with Nets of Iron, Kûratör Eric Gottesman & Toleen Touq, Amman, JO, *Qui admires-vous?*, Kûratör Isabelle Le Normand & Florence Ostende, La Box, Bourges, FR, *Voices from silence –Truths Unveiled by Time*, Kûratör Ilaria Gianni, Galerie Opdhal, Berlin, D, *This Place Has No Size at All* (2009), Kadist Art Foundation, Paris. Ürettiği sanatçı kitapları arasında *Takip/Poursuite* (2006), *Caiet De Geografie* (2006), *The Unsubscribed Life of Peter Böse* (2007), *In Patagonia after Bruce Chatwin* (2009) önemli bir yere sahiptir.

Aslı Çavuşoğlu (born in Istanbul, 1982) is an artist/writer. A great bulk of her work stems from experimental narrative exercises working around mechanisms of erasure, repetition, replicas and narrative interplay. She uses various mediums such as artists' books, videos, and installations. Recent exhibitions include *We Have Woven the Motherlands with Nets of Iron*, curated by Eric Gottesman & Toleen Touq, Amman, JO, *Qui admires-vous?*, curated by Isabelle Le Normand and Florence Ostende, La Box, Bourges, FR, *Voices from silence –Truths Unveiled by Time*, curated by Ilaria Gianni, Galerie Opdhal, Berlin, D, *This Place Has No Size at All* (2009), Kadist Art Foundation, Paris. The artists' books she has produced include *Takip/Poursuite* (2006), *Caiet De Geografie* (2006), *The Unsubscribed Life of Peter Böse* (2007), *In Patagonia after Bruce Chatwin* (2009).

Değişik Yanlara Göre Küçük Moskova Aslı Çavusoğlu

1979 yılının Ekim ayında Fikri Sönmez, Türkiye'nin kıyı kesiminde yer alan Ordu ilinin Fatsa ilçesindeki yerel seçimi bağımsız aday olarak kazanır. Bu zaferi takiben Fatsa'nın sorunlarının bölge halkınca tartışılabileceği ve çözülebileceği "halk komiteleri" oluşturarak katılımcı demokrasi fikrini başlatır. 11 Temmuz 1980'de "Nokta Operasyonu" adı verilen askeri operasyonun ilçede kendini göstermesi, Fikri Sönmez ve binlerce destekçisinin tutuklanması ve 50 genç insanın ilçe yakınındaki dağlık bölgede ölmesiyle bu katılımcı demokrasi sadece 8,5 ay sürer. Bu askeri operasyondan sonra, katılımcı demokrasi destekçileriyle herhangi bir ilişkisi bulunanlar Türkiye'deki daha büyük şehirlere ve yurt dışına göç etmeye zorlanır ve bu durum, 1980'de 12 Eylül darbesiyle MGK tarafından doruğa tırmandırılır.

Değişik Yanlara Göre Küçük Moskova'da Aslı Çavusoğlu, Fikri Sönmez zamanında Fatsa'da anlam ifade eden polis arabaları, muhbir maskeleri ve yasaklanmış kitaplar gibi nesnelere ve lokasyonlardan yararlanarak çağrışım yöntemi aracılığıyla ortak hafızaları tazeler. Bu nesnelere ve yerlerin bugünkü Fatsa'yla diyalogu bulunmamakla birlikte film, geçmiş ve günümüz arasındaki çarpık iletişimi absürd bir dille ele alır. Sahneler, meydana gelen şiddetin kalıntılarının çağdaş kültürde hala ısrarla varlığını sürdürdüğü Fatsa'da günlük yaşamın tekinsizliğini ima eder. Türkiye tarihinin sanatçının gözünde olayları yeniden yazan ve örtbas eden görüntüsü, filmde kakofonik katmanlar halinde vurgulanır.

In Different Estimations Little Moscow Aslı Çavusoğlu

In October of 1979, the independent candidate, Fikri Sönmez won the local mayoral election in Fatsa, a moderately sized coastal town in the Turkish province of Ordu. Following his win in the election, Sönmez introduced the idea of a participatory democracy within the town, forming "People Committees" where the problems of Fatsa could be discussed and resolved through community-based action. The participatory democracy lasted eight and a half months when, on the 11th of July, 1980, the military-based "Point Operation" was deployed upon the city, seeing the arrest of Fikri Sönmez and thousands of his supporters as well as the deaths of 50 young people in the mountain regions surrounding the town. Following this military action, those who had any relation to the supporters of the participatory democracy were forced to migrate to larger cities within Turkey and abroad and culminated in the September 12th, 1980 coup d'état by Turkish National Security Council.

In Different Estimations Little Moscow, Aslı Çavusoğlu utilizes locations and objects of significance during the Fikri Sönmez period in Fatsa such as police cars, informer's masks, and banned books to refresh the collective memory by employing "connotation" as an approach. As these objects and places lack a dialogue with today's Fatsa, the film emphasizes the twisted communication between the past and the present in an absurd fashion. The scenes imply the uncanniness of everyday life in Fatsa, where the remnants of the violence that occurred still persist in contemporary culture. The film is punctuated with significance as the cacophonous structure of layered elements reflects the artist's view of Turkish history as a chronology based on the rewriting and covering up of events.

Esra ERSEN

Esra Ersen 1970 yılında doğdu, İstanbul ve Berlin’de yaşıyor ve çalışıyor. Yapıtları genellikle stereotipler, kimlik ve göç gibi konuları belgesel stilde sunulan ancak kurgu ile gerçek arasında gidip gelen bir yaklaşım ile inceler.

Dream and Reality, İstanbul Modern, İstanbul; *Tactics of Invisibilty*, ARTER, İstanbul; *Aussicht auf Veränderungen* Akademie einer anderen Stadt, Art in Public Space, Hamburg; *Tanzimat*, Augarten Contemporary, Viyana; *Passengers*, Tanas, Berlin; *Translation/Tarjama*, Queens Museum of Art, New York; *Elsewhere*, Kunsthau Baselland, Basel’de çeşitli sergiler gerçekleştirdi ve 2006’da Liverpool Bienali’ne ve 27. Sao Paulo Bienali’ne katıldı.

Esra Ersen (born 1970) lives and works in Istanbul and Berlin. Her works often explore subjects of stereotypes, identity and migration, which are presented through a documentary style that plays between the fictional and non-fictional. Her recent exhibitions have included *Dream and Reality*, Istanbul Modern, Istanbul; *Tactics of Invisibilty*, ARTER, Istanbul; *Aussicht auf Veränderungen* Akademie einer anderen Stadt, Art in Public Space, Hamburg; *Tanzimat*, Augarten Contemporary, Vienna; *Passengers*, Tanas, Berlin; *Translation/Tarjama*, Queens Museum of Art, New York; *Elsewhere*, Kunsthau Baselland, Basel and has participated in the 2006 Liverpool Biennial, Liverpool, and the 27th Sao Paulo Biennale, São Paulo, Brazil.

Kanarya Operası Oyuncu Seçimi Esra Ersen

Esra Ersen'in çalışmasında metafor, bireyin gördüğü/beklediği ve duyduğu arasında kısa devre yaratmak için kavramsal ve şiirsel bir çıkış noktası oluşturur. Çoğu çağdaş görsel iletişim örneğinde olduğu gibi, bu çalışma imge ve metin arasında, daha doğrusu bizim bu öğeleri ilk algılayış anlarımız arasında bir ikilik gündeme getirir. Filmde bir kanarya sevenler derneğinin üyeleri, tamamen ilgisiz içerikli konuşma metinlerini birer aktör edasıyla tiratlar halinde sunarken görülmektedir (nitekim başkalarının metin ve görüşlerini oynadıklarından ötürü sadece aktör sayılmaları son derece doğaldır.) Konuya yabancı izleyicilere biraz muğlak gelse de bu seçimin nedeni, Türkiye'de birçok sivil toplum örgütünün, sendikaların, siyasi partinin, hatta terörist grupların, ordunun ve kuşkusuz bürokratların, çabalarının ve eylemlerinin öneminin altını çizmek için açıklamalarında sık sık kanarya sevenler derneği olmadıklarını belirtmeleridir.

Bu sebeple bu projede Esra Ersen bir kanarya sevenler derneğinin üyeleriyle çalışmayı seçti ve filminin çekimini onların yüzlerce kuş beslediği dernek mekânında gerçekleştirdi. Dernek üyeleri böylece yalnızca birer aktöre dönüştü ve buldukları ortamda söyledikleriyle yaptıklarının hiçbir ilgisinin bulunmadığı son derece açık olduğundan, Ersen'in yapıtının gerçek konusunun keşfi ve analizi için olanak ve güç de bu çelişkidende doğdu.

Casting for a Canary Opera Esra Ersen

In the work of Esra Ersen, metaphor is the conceptual and poetic starting point for creating a short-circuit in what one sees/expects and what one hears. Like in most contemporary visual communication it creates a dichotomy between image and text or rather between our immediate recognition of it. Her film portrays members of a canary lovers society, reciting like actors, speeches extrapolated from a totally different context (and indeed they are just actors as they recite someone else's texts and opinions). The reason of this choice, which may look obscure for a foreign audience, relies in the fact that in Turkey many civic initiatives, trade unions, political parties, even the army or terrorist groups, and certainly bureaucrats, when wanting to emphasize their efforts and the importance of their actions, often do so by pointing out that they are not just a simple canary lovers society.

For this reason, in this particular project, Ersen has chosen to work with the members of a canary lovers society and to literally set her film at their community space, where they have hundreds of birds on site. Here is members become just actors and it is very clear that what they are saying has nothing to do with what they are or do in that context, and indeed this very reason gives to the whole subject, and by contrast, its strength and the possibility to discover and analyze the real subject matter of her oeuvre.

Gülsün KARAMUSTAFA

Gülsün Karamustafa 1946 yılında Ankara'da doğdu. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nden mezun oldu. İkinci, Üçüncü ve Dördüncü İstanbul, Üçüncü Kwangju, Sekizinci Havana, Üçüncü Cetinje, Birinci Sevilla, Onbirinci Kahire ve Üçüncü Singapur Bienali'ne katıldı. İstanbul, Ankara, Paris, Cenevre, Montréal, Münih, Helsingborg, Milano, Torino, Rotterdam, Kassel, Bonn, Salzburg, Viyana, Stuttgart ve Berlin gibi birçok kentte kişisel sergiler gerçekleştirdi. Almanya'da Berlin, Bonn, Wiesbaden, Karlsruhe, Stuttgart, Köln, Hanover ve Münih'te, dünya çapında Kopenhag, Eindhoven, Amiens, Graz, Cenevre, Cenova, Belgrat, Saraybosna, Zürih, Viyana, New York, Minneapolis ve Taipei'de birçok sergiye katıldı.

Yapıtları Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, MUMOK, Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Vienna, Sammlung Essl, Klosterneuburg, Proje 4L Elgiz Müzesi, İstanbul Modern ve Van Abbe Museum Eindhoven'in aralarında bulunduğu birçok müze koleksiyonu ve özel koleksiyonda yer almaktadır.

Karamustafa İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Gülsün Karamustafa was born in Ankara in 1946. She graduated from the Istanbul State Fine Arts Academy. She participated in the 2nd, 3rd and 4th International Istanbul Biennials, the 3rd Kwangju, 8th Havana, 3rd Cetinje, 1st Seville, 11th Cairo and 3rd Singapore Biennales. She opened solo exhibitions in Istanbul, Ankara, Paris, Geneva, Montréal, Munich, Helsingborg, Milan, Turin, Rotterdam and Kassel, Bonn, Salzburg, Vienna, Stuttgart, Berlin among others. She took part in exhibitions across Germany in Berlin, Bonn, Wiesbaden, Karlsruhe, Stuttgart, Cologne, Hannover and Munich, and cities across the world including Copenhagen, Eindhoven, Amiens, Graz, Geneva, Genoa, Belgrade, Sarajevo, Zurich, Vienna, New York, Minneapolis and Taipei.

Her works are included in the collections of the Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, MUMOK, Museum Moderner Kunst Stiftung Ludwig Vienna, Sammlung Essl, Klosterneuburg, Proje 4L Elgiz Modern Art Museum, Istanbul Modern and the Van Abbe Museum Eindhoven and other private collections.

Karamustafa currently lives and works in Istanbul.

Insomniambule Gülsün Karamustafa

“Insomniambule”, Somnambule ve Insomniac adlı iki karakterin gece yolculuğunun peşinden gider. Karakterlerden biri uyurgezerlikten ötürü acı çektiğinin ipuçlarını verirken diğeri, kapanmayan bilincin sembolü olarak karşıt noktada durmaktadır. Bu iki karakter uyku ve uyanıklığın başkallığını temsil ediyor gibi görünse de özünde iki durum belirgin benzerlikler sergilemektedir. Her iki durum uyku durumuna karşı savaşmaktadır: Insomniac uyumayı isteyerek reddedip bilinçli kalmak için uğraşırken, Somnambule zaten içinde olduğu uyku durumunda derin uykulama ile mücadele eder. Her iki karakter, normal yaşama uyum sağlamak için bir yol bulmak zorundadır.

Karakterler, bireysel ve sosyal yaşam alanlarında bilinçaltılarının kendilerine sunduğu oyunlara katılarak şimdiki zaman ve geçmiş zamanın hafıza ve hatıra kaplılarından geçer.

Birbirini sürekli izleyen iki kadın tarafından temsil edilen bu iki karakter, ikiye ayrılmışlıklarıyla tekinsiz bir his uyandırır ve tuhaf bir ilişkiye işaret eder. Böylece *Insomniac* ve *Somnambule*, kolaylıkla birleşerek her ikisini temsil eden *Insomniambule* sözcüğünü meydana getirir. Aynı zamanda, sanatsal yaratıcılık ve uykusuzluk/uyurgezerlik koşulları arasındaki bağlantıları anlamak için bir platform sunar.

Insomniambule Gülsün Karamustafa

“Insomniambule” follows the nightly journey of two characters, Somnambule and Insomniac. While one gives clues that she is suffering from nightly sleepwalks, the other stands in contrast as a symbol of constant consciousness. Though they seem to depict the heterogeneity of awake and asleep, at their core, the two states exhibit distinct similarities. Both states are fighting against the state of sleep – Insomniac deliberately rejecting sleep and fighting to keep consciously awake while Somnambule resists against deep slumber from within an already induced state of sleep. From either side, both characters must find a way to adapt themselves to normal life.

The characters pass through the doors of memory and recollection subconsciously playing several games that lead them through their past and present within their personal and social spheres.

The two characters, represented by two women who constantly follow one another, accentuate this uncanny sensation and weird relationship of being split into two. Therefore *Insomniac* and *Somnambule* can easily join to form the word *Insomniambule*, symbolizing them both. It also creates a platform for understanding the connection between artistic creativity and conditions of insomnia and somnambulance.

Ergin ÇAVUŞOĞLU

Ergin Çavuşoğlu 1968 yılında Targoviste, Bulgaristan'da doğdu. Sofya İlya Petrov Ulusal Güzel Sanatlar Okulu'nda eğitim aldı. Marmara Üniversitesi Resim lisans diploması, Londra Goldsmiths yüksek lisans diploması ve Portsmouth Üniversitesi doktora diploması sahibidir.

2003 yılında 50. Venedik Bienali'nde Türkiye'yi temsil etti. 2004 yılında Beck's Futures Prize'a ve 2010'da İngiltere'nin en önemli çağdaş sanat ödülü olan Artes Mundi 4'e aday gösterildi. *Alterity*, RAMPA İstanbul (2011), *Crystal & Flame*, PEER, Londra (2010), Ergin Çavuşoğlu, Ludwig Forum für Internationale Kunst, Aachen (2009-10), *Place after Place*, Kunstverein Freiburg (2008), *Quintet Without Borders*, ShContemporary, Shanghai ve Haunch of Venison (2008), Zurich, *Point of Departure*, John Hansard Gallery, Southampton ve NGCA Sunderland (2006) ve *Entanglement*, DCA, Dundee (2004) en yeni kişisel sergileri arasındadır. Grup sergileri: *Paradise Lost*, İstanbul Modern, İstanbul Manifesta 8, Murcia, İspanya (2010), *fast forward 2 The Power of Motion*, Media Art Sammlung Goetz, ZKM Museum of Contemporary Art, Karlsruhe, Almanya (2010), The First Mediterranean Biennial of Contemporary Art, Haifa, İsrail (2010), *All Inclusive – A Tourist World*, Schirn Kunsthalle (2008), Frankfurt, *Between Borders*, MARCO Vigo (2006), 8. İstanbul Bienali, British Art Show 6 ve 3. Berlin Bienali.

Londra'da yaşıyor ve çalışıyor.

Ergin Çavuşoğlu (born in Targoviste, Bulgaria, 1968) studied at the 'Iliya Petrov', The National School of Fine Arts Sofia. He consequently received a BA in painting from the University of Marmara, İstanbul, MA from Goldsmiths, London and a PhD from University in Portsmouth.

He represented Turkey at the 50th Venice Biennale in 2003. He was shortlisted for the Beck's Futures Prize in 2004, and most recently in 2010 for Artes Mundi 4 – the UK's biggest contemporary art prize. Recent solo exhibitions include *Alterity*, RAMPA İstanbul (2011), *Crystal & Flame*, PEER, London (2010), Ergin Çavuşoğlu, Ludwig Forum für Internationale Kunst, Aachen (2009-10), *Place after Place*, Kunstverein Freiburg (2008), *Quintet Without Borders*, ShContemporary, Shanghai and Haunch of Venison (2008), Zurich, *Point of Departure*, John Hansard Gallery, Southampton and NGCA Sunderland (2006), and *Entanglement*, DCA, Dundee (2004). Group exhibitions include *Paradise Lost*, İstanbul Museum of Modern Art, İstanbul Manifesta 8, Murcia, Spain (2010), *fast forward 2 The Power of Motion*, Media Art Sammlung Goetz, ZKM Museum of Contemporary Art, Karlsruhe, Germany (2010), The First Mediterranean Biennial of Contemporary Art, Haifa, Israel (2010), *All Inclusive – A Tourist World*, Schirn Kunsthalle (2008), *Frankfurt, Between Borders*, MARCO Vigo (2006), the 8th İstanbul Biennial, British Art Show 6 and the 3rd Berlin Biennial.

He currently lives and works in London, United Kingdom.

Desire Lines (Duende) Ergin Çavuşoğlu

“Desire Lines” (Duende), birleşen geçmiş ve gelecek fikirlerini, tarih ile kader, mantık ile mantıksızlık karşısında yorumlandığında ortaya çıkan uyumsuzluk ve ayrışmayı inceler. Kavramsal çerçeve, sözel ve görsel ya da edebi ve resimsel alanda genel biçimde konumlandırılır ve geleceğin spekülâtif anlatımının arkeolojik kazılarda bulunan objelerin bilimsel analiziyle yan yana konması düşüncesine dayalıdır.

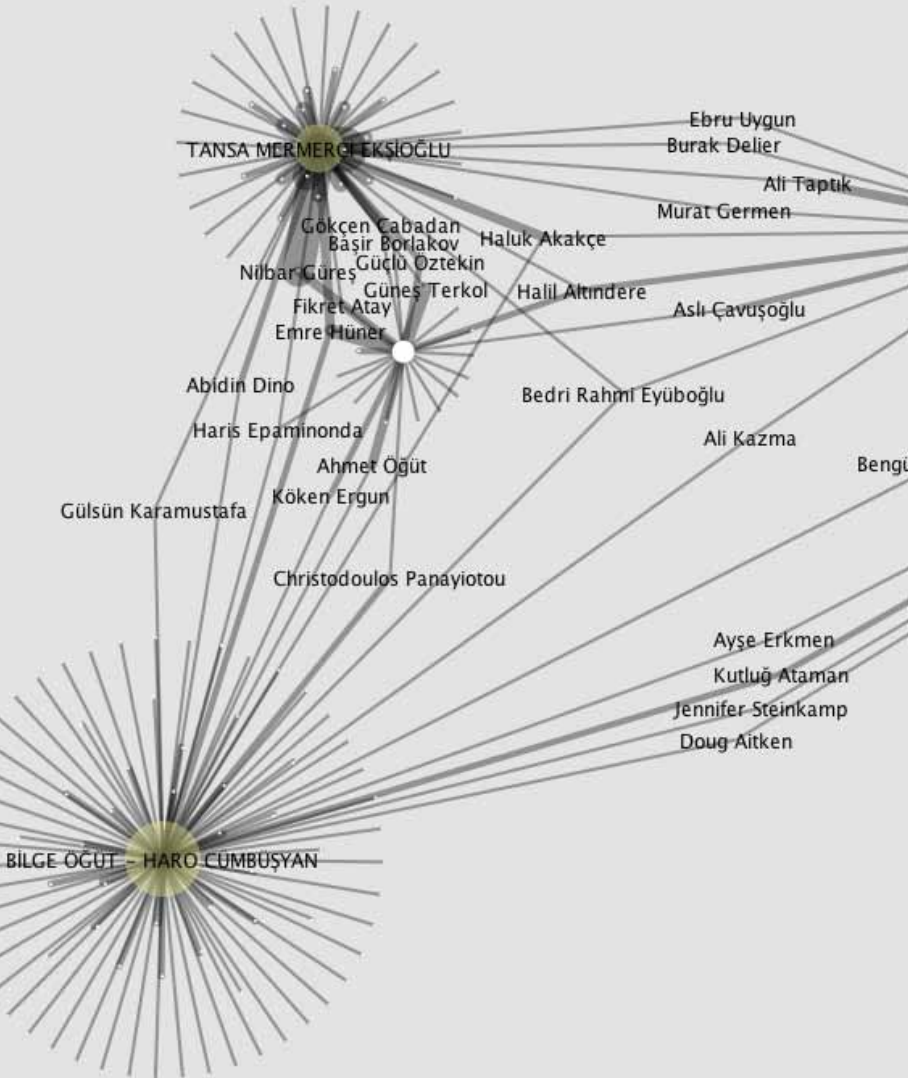
İki falcı kazı alanında bulunan birtakım objeleri kullanarak geleneksel bir fal seansı gerçekleştirirken ikinci segmentte profesyonel bir arkeolog aynı parçaları bir araya getirmekte kullanılan bilimsel yöntemi anlatır. İki araştırma yöntemi desire lines (çıkış ve varış noktaları arasındaki en kısa rotayı belirten çizgiler ve arkeolojik kazı alanları tarafından izler bırakılan araziler) içeren manzaraların yan yana konmasıyla üçüncü segmentte birleştirilir. Bu olay sıralamasıyla Ergin Çavuşoğlu, falcı ve arkeoloğun objeleri rastlantısal bir biçimde yan yana koymasıyla ya da şans eseri oluşan anlamlar içeren bir seri moral ve felsefi masal yaratmaya çalışır.

Desire Lines (Duende) Ergin Çavuşoğlu

“Desire Lines” (Duende) examines the converging ideas of past and future, and the disjunction and dissonance that takes place when history and destiny are interpreted and examined against the notions of the rational and illogical. The conceptual framework is broadly positioned in the realms of the sayable and the visible, or the literary and the pictorial, and based on the idea of speculative foretelling of the future juxtaposed alongside the scientific analysis of objects found at archeological excavations.

Two fortune-tellers perform traditional reading sessions using a number of objects found at the dig site while in the second segment, a professional archeologist discusses the scientific approach to piecing together the history of the same pieces. The two methods of investigation are then combined in the third segment through their juxtaposition of landscapes featuring desire lines – paths that represent the tendency to take the shortest navigational route between origin and destination – and landscapes scarred by archeological dig sites. Through this sequence of events, Ergin Çavuşoğlu attempts to entwine a series of moral and philosophical tales with narrative meanings derived from the chance or random juxtapositions of the objects by the fortune-tellers and the archeologist.

Burak ARIKAN

Burak Arkan 1976'da doğdu, New York ve İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Yapıtları siyaset ve ekonomiden, network ortamlarında kültürel sürdürülebilirliğe uzanan konuları irdeliyor. Kurduğu sistemler baskı, animasyon, yazılım ve yerleştirme biçiminde reel ve elektronik ortamlarda sergilendi.

Arkan'ın yapıtları MoMa (New York), Neuberger Museum of Art (New York), Venedik Bienali (Venedik), Ars Electronica (Linz), Sonar (Barselona), DEMF (Detroit) ve Art Interactive (Cambridge), Künstlerhaus Bethanien (Berlin), Hafriyat (İstanbul), Club Phazon (Tokyo), FilmWinter (Stuttgart), Turbulence (online), Upgrade! International (online) gibi bağımsız alanlarda gösterildi. Massachusetts Institute of Technology, Rhode Island School of Design, New York Üniversitesi İnteraktif Telekomünikasyon Programı, İTÜ, Boğaziçi, Sabancı ve İstanbul Bilgi Üniversitesi gibi kurumlarda dersler ve atölye programları gerçekleştirdi.

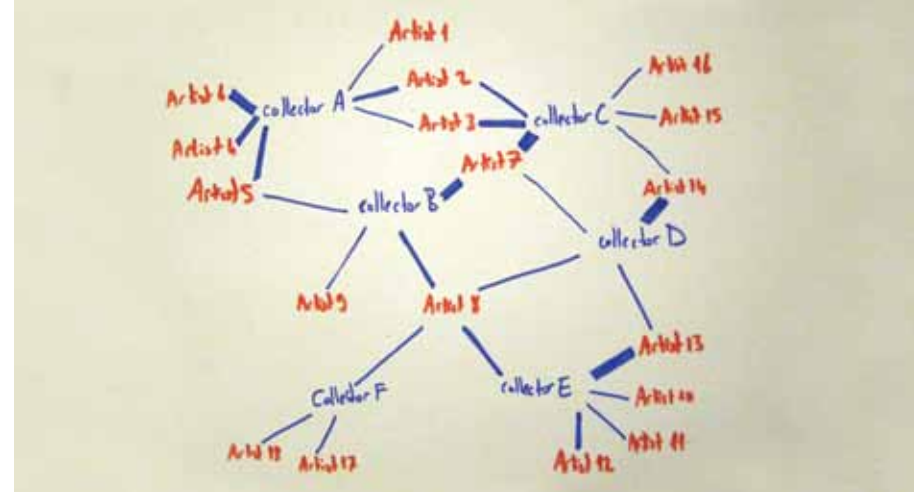
Burak Arkan (born in 1976) is an artist based in New York and Istanbul. His works confront issues ranging from politics and economics to cultural sustainability in networked environments. His systems have been featured in online and onsite exhibitions in the form of prints, animation, software, and installations.

Arkan has presented his work internationally at institutions including Museum of Modern Art (New York), Neuberger Museum of Art (New York), Venice Biennale (Venice), Ars Electronica (Linz), Sonar (Barcelona), DEMF (Detroit) and at independent venues such as Art Interactive (Cambridge), Künstlerhaus Bethanien (Berlin), Hafriyat (Istanbul), Club Phazon (Tokyo), FilmWinter (Stuttgart), Turbulence (online), Upgrade! International (online). He has lectured and did workshops at institutions including Massachusetts Institute of Technology, Rhode Island School of Design, New York University Interactive Telecommunications Program, Istanbul Technical University, Boğaziçi University, Sabancı University, and Istanbul Bilgi University.

Koleksiyoncu Sanatçı Ağı: Aşama I Burak Arkan

“Koleksiyoncu Sanatçı Ağı: Aşama I”, Burak Arkan’ın sanat çevrelerinin “doğası” üzerine sürdürdüğü bir araştırma ve haritalama projesinin ilk aşamasıdır. Haritadaki her bir koleksiyoncu kendi koleksiyonlarında yer alan sanatçıların bir listesini hazırlayarak sanatçıya teslim etti; ortak sanatçıların olduğu listeler, diyagram üzerine koleksiyoncuları birbirine bağlayarak, kendini bir yazılım simülasyonu biçiminde düzenledi. Bağlayıcı güçler aracılığıyla koleksiyoncu ve sanatçı isimleri ekran üzerindeki konumlarını doğal olarak bulurken, verilerin çoğalmasıyla birlikte yapıt evrimini sürdürmekte ve sanatçı-koleksiyoncu ilişkilerini daha derinlikli bir biçimde ortaya koymakta.

“Koleksiyoncu Sanatçı Ağı: Aşama I”, izleyicinin Arkan’ın veri ağında gezinmesine ve ilişkileri daha derin olarak incelemesine olanak sunan interaktif bir projeksiyon. Yapıt koleksiyonların sürekli evrimini gösteren dinamik bir çalışma ve bu dinamizm, dokunmatik ekranın esnek doğasında yansıma bulmakta.

Collector Artist Network: Phase I Burak Arkan

“Collector Artist Network: Phase I” is the first phase of an ongoing data collecting and mapping research project by Burak Arkan on the “nature” of the society of art. Each collector in the map was asked to contribute a list of artists in their collection; these lists of shared artists connect the collectors on the diagram, which organizes itself by running as a software simulation. The names of the artists and collectors naturally find their position on the screen through connecting forces, as more data is collected, the piece will continue to evolve, showing in greater depth the relationships held between artists and collectors as well as between artists and collectors respectively.

“Collector Artist Network: Phase I” is an interactive projection, allowing the viewer to further navigate Arkan’s network and explore relationships in greater depth. The piece is a dynamic work that shows the constant evolution of collections and this dynamism is reflected in the malleable nature of the touch projection itself.

Cevdet EREK

Cevdet Erek 1974 yılında İstanbul'da doğdu. Yapıtlarını, ara ürünlerin sürekli devam eden ortaya çıkma süreçleri aracılığıyla somutlaşan büyük fikirlerin içerikleri olarak, performans, hareketli görüntü, ses ve yerleştirme biçiminde birleştirmekte ve yeniden birleştirmekte.

Mimarlık lisans diplomasını Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden, Ses yüksek lisans ve doktora derecesini ise İTÜ MİAM'dan aldı. Yapıtları 8. İstanbul Bienali, Platform Garanti, İstanbul; Martin-Gropius-Bau, Berlin; Stedelijk Museum, Amsterdam; Tate Modern, Londra; ARTER, İstanbul; Extra City, Antwerp, ve Artist Space, New York gibi kurumlarda sergilendi. 2005-06'da Erek Rijksakademie, Amsterdam'da residency'ye katıldı ve 2008 yılında SSS – *The Shore Scene Sound-track* adlı sanatçı kitabını yayınladı.

Cevdet Erek İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Cevdet Erek (born 1974, Istanbul) composes and (re)composes his works as ingredients of grand ideas which are materialized through continuous output processes of intermediary products, in forms of performance, moving image, sounds and installations.

He holds a BA in architecture from Mimar Sinan University of Fine Arts, Istanbul, and an MA and PhD in Sound from İTÜ MİAM Center for Advanced Studies in Music, Istanbul. His works have been shown at the 8th Istanbul Biennial; Platform Garanti, İstanbul; Martin-Gropius-Bau, Berlin; Stedelijk Museum, Amsterdam; Tate Modern, London; ARTER, İstanbul; Extra City, Antwerp, and Artist Space, New York, among others. In 2005-06 Erek was on residency at the Rijksakademie in Amsterdam and in 2008 he published the artist's book SSS–*The Shore Scene Sound-track*.

Cevdet Erek lives and works in İstanbul.

Üçüncü İkinci Köprü Cevdet Erek

“Üçüncü İkinci Köprü”, Cevdet Erek’in 2. Köprü serisinin üçüncü bölümüdür. Yapıt, Boğaziçi’nin ortasında duran ve İstanbul’un Asya ve Avrupa yakalarını birbirine bağlayan Fatih Sultan Mehmet Köprüsü’ne odaklanır. Gelişim yıllarının büyük bölümünü İstanbul’un Rumelihisarı semtinde geçiren Erek ve ailesi 1986 yılında, İkinci Köprü diye anılan Fatih Sultan Mehmet Köprüsü’nün ağır metal kütesi, gürültüsü, kiri ve semt sakinlerine sunduğu yeni perspektifle başlayan yapımına tanıklık ederler. İkinci Köprü serisi, 1985’ten günümüze geçen sürede derlenen ve inşa sürecini de içeren fotoğraf ve video arşivinden oluşmaktadır. Seride çizgisel zaman anlayışının bulunmayışı, mekânsal oluşumların kendisinin konu durumuna gelmesini sağlar. Zamanın ilerleyişiyle ve dönüşümün gerek inşaata gerek entropiye bağlı olarak sürmesiyle birlikte, Erek sürekli yeni malzeme ve veri toplar; bu şekilde yapıt, sonu gelmeyen, sürekli evrilen bir karaktere bürünür.

“Üçüncü İkinci Köprü”de sabit bir kamera, pencerelerinden Boğaziçi’nin gözlemlenebildiği manzaralı bir evin içini gösterir. Görüntü, hem Asya hem Avrupa yakasının görüldüğü diptik bir karaktere sahiptir ve İkinci Köprü’nün gelişile her iki yakada oluşan diyalogla yüzleşir. Böylece evden görünmesi gereken gerçek manzaranın yerine, Boğaz’ın Asya ve Avrupa yakalarından aynı anda elde edilmesi mümkün olmayan bir görüntü geçer. Erek’in kendi ailesinden ve komşularından esin bulan ve evin günlük aile yaşantısında meydana gelen olaylar, bu “imkânsız” manzaranın önünde gerçekleşir.

The 3rd 2nd Bridge Cevdet Erek

“The 3rd 2nd Bridge” is the third part of Cevdet Erek’s 2nd Bridge series, which focuses on the Fatih Sultan Mehmet Bridge, straddling the Bosphorus and connecting the European and Asian sides of Istanbul. Spending a large part of his formative years living in the Rumelihisarı district of Istanbul, Erek and his family witnessed the construction of the Fatih Sultan Mehmet Bridge (the 2nd Bridge) in 1986 with its heavy metal mass, noise and dirt as well as the new perspective the bridge afforded to those who lived in the area. The 2nd Bridge series is based upon the original documentation of the bridge’s construction through photographic and video archives collected between 1985 and the present. In the series, the lack of a linear plot allows the spatial constructions themselves to become the subject matter. As time passes and these settings continue their transformations – both entropic and industrial – Erek continuously collects new data and material; thus the work is an ever-evolving, unceasing project.

“In The 3rd 2nd Bridge”, a fixed camera shows the interior of a scenic house in which the viewer sees a panoramic view of the Bosphorus through the windows. This view is comprised of a diptych of the views from the Asian and European sides and confronts the dialogue created on both sides of the river by the introduction of the second bridge. By this, the impossible view shot from the Asian and European sides of the Bosphorus replace the real view of the house. Events from daily family life, inspired by those of Erek’s family and neighbors are set against the background of this “impossible” view.

Nasan TUR

1974 yılında Almanya'nın Offenbach kentinde doğdu. Sanatçı, günlük yaşamda kodlanmış olarak bulunan sosyal ve siyasi ideolojilerle ilgilenmekte. Üzeri örtülü bir ironi kullanarak en basit jestlerin altında yatan inanç ve önyargıları afişe eden Tur, bireysel eylemlerin daha geniş sonuçları olabileceğini ortaya koymakta. Yapıtları video, fotoğraf, performans, heykel ve yerleştirme gibi birçok dalı kapsıyor. En yeni sergileri: *Kapital*, Galeri Manâ, İstanbul; *Nasan Tur*, Kunsthalle Mannheim, Mannheim; *Bollwerk gegen den Osten*, kamusal alanda kalıcı yerleştirme, Graz; *Frischzelle*, Kunstmuseum Stuttgart, Stuttgart; *KOMUNISMUS SOZIALISMUS KAPIETALISMUS*, küratör René Block, TANAS, Berlin, Almanya. Grup sergileri: *Berliner Zimmer*, MOCAB, Beograd ve MMCA, Selanik; *Tactics of Invisibility*, ARTER, İstanbul, TANAS, Berlin, ve Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Viyana.

Nasan Tur (born Offenbach, Germany, 1974) engages with the social and political ideologies encoded in everyday life. With subtle irony he exposes the beliefs and prejudices behind the simplest gestures, and reveals the wider implications of individual actions. He works in various mediums, including video, photography, performance, sculpture and installations. Recent solo shows include *Kapital*, Galeri Manâ, İstanbul; *Nasan Tur*, Kunsthalle Mannheim, Mannheim; *Bollwerk gegen den Osten*, permanent installation in public space, Graz; *Frischzelle*, Kunstmuseum Stuttgart, Stuttgart; *KOMUNISMUS SOZIALISMUS KAPIETALISMUS*, curated by René Block, TANAS, Berlin, Germany. Recent group shows include *Berliner Zimmer*, MOCAB, Beograd and MMCA, Thessaloniki; *Tactics of Invisibility*, ARTER, İstanbul, TANAS, Berlin, and Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Vienna.

Maraş'ın Tarihleri / Varosha Nasan Tur

Jeopolitik çatışmalar en azından iki farklı söylem ortaya çıkarır. Çatışmadaki her bir taraf kendi görüşünü ve gerekçesini doğrulayan bir söylem üretir ve bu söyleme gereksinim duyar. Ancak, bu anlatım, çatışmanın kendisinden bağımsız bir hızla ve zaman akışıyla gelişir. Hiçbir uzlaşmayı kabullenmeyen ve kendi gücünün zayıf düşürdüğü bir masal haline gelir. Kişiler gibi yerler de, öznel bir mitolojiden geçerek bu ikilemi ve sonunda çatışmanın absürdlüğünü somutlaştırır.

Nasan Tur'un filmi, modern Avrupa tarihinin en tartışmalı çatışmalarından birini, Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne konu eder. Söz konusu çatışma, iki paralel ve zıt öykünün aynı gerçeği oluşturduğu bir durumdur. Otuz yıllık bir kapanmanın ardından 1974'ten beri askeri kontrol altında bulunan Varosha şehrindeki Maraş bölgesi (terk edilmiş şehir), dünyanın dört bir yanından turistleri çeken bir merkez durumuna gelir. Hem Kuzey hem Güney Kıbrıs'tan yoğun olarak gelen ziyaretçiler, bu terk edilmiş ve gizemli bölgenin çekiciliğine kapılır.

Şehrin askeri sınırlarının tam önünde, Kuzey ve Güney Kıbrıslı turist rehberleri, çatışmanın tarihini ve Maraş'ın günümüzdeki durumunun arkasında yatan nedenleri anlatır. Ancak öyküler, rehberin kökenine bağlı olarak çok farklı içerikler sunar. Her bir söylem, sınırın diğer yanında meydana gelen olaylar konusunda fikir belirtmeye izni olmayan Kuzey ve Güney kökenli rehberlerin ayrı ayrı siyasi ortamından etkilenmektedir. Öyküler her bir anlatıcının kendi tarafının siyasi çıkarlarını gözetmektedir. Bu filmde, her iki tarafın anlatımları birbirine karşılarak, her iki bakış açısını içeren ve izleyiciye kendi tarihsel görüşünü oluşturma olanağı sunan üçüncü ve kolektif bir söylem yaratmaktadır.

The Histories of Maraş/Varosha Nasan Tur

Geopolitical conflicts generate at least a double narrative. Each side in the conflict does and needs to construct a literature, which justifies its point of view, its casus belli. However, this narrative settles at a different pace, anachronous to that of the conflict itself. It becomes a tale, which resists any conciliation and its strength becomes its potential weakness. Places, like people, go through a subjective mythology, which incarnates the very duality and in the end, the absurdity of conflicts.

Nasan Tur's film treats one of the longest and most controversial conflicts in European modern history – the division of Cyprus. A conflict in which two parallel and often opposing stories construct the same reality. After a 30-year seal of the district of Maraş (the deserted city) in the city of Varosha – a military controlled area since 1974 – has become a center of attraction for tourists from all over the world as well as both the north south of Cyprus who feel drawn in by this mysterious and abandoned district.

Directly in front of the military borders of the city, North Cypriot as well as South Cypriot tour guides relay the cause of Maraş's current situation and the history of the conflict. But the respective stories differ greatly in their content depending on the origin of the guide. Each narrative is influenced by the politics of the North and South sides with guides from either side not allowed to relay their perspective on events across the border. The stories are according to the supposed respective political interests and advantages. In this film, the stories from both sides intermingle creating a third collective narrative encompassing both perspectives and leaving the viewer to take away their own take on history.